

N:o 50.

Af Herr L. Torpadie: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan om tillägg till Byggnadsstadgan för rikets städer den 8 Maj 1874.

Den byggnadsstadga för rikets städer, som Kongl. Maj:t under den 8 Maj 1874 utfärdat, hade tvifvelsutan kommit att medföra goda frukter för stadssamhällena, om densamma inskränkt sig till meddelandet af bestämmelser för nya stadsdelar eller åtminstone för nybyggnader i allmänhet. Men då författningen jemväl i vissa delar skall tillämpas på redan befintliga förhållanden, har härutaf blifvit en följd, att densamma mången gång verkat hämmande och framkallat bekymmer och missnöje. Så har t. ex. den alltmer tilltagande bostadsbristen helt naturligt framkallat ett begär att till bostäder inreda så många lägenheter som möjligt, men ofta hindras sådant genom stadgans föreskrifter om boningsrummens höjd o. s. v., hvarigenom bygnadsföretaget antingen måst öfvergifvas eller ock tillåtelse dertill beredas genom att hos Kongl. Maj:t begära ett undantagsstadgande för det särskilda fallet.

Likaså har det inträffat att fastighetsegare, som önskat att nedtaga sina oregelbundet uppförda och förfallna uthusbyggnader af trä för att uppföra dem i en sträcka och derigenom åt sin tomt bereda på samma gång mera utrymme och större prydighet, nödgats helt och hållet afstå från bygnadsföretaget, enär uthusen efter nedtagandet ej fått uppföras af annat bygnadsämne än sten, så framt icke en dyrbar brandmur förut uppdragits. Byggnadsstadgans föreskrift derom, att byggnader af trä antingen skola indragas femton fot från grannes tomt eller skyddas af brandmur, utgör nemligen i sjelfva verket endast ett maskeradt förbud mot uppförande af trähus i äldre stadsdelar, der tomterna i allmänhet äro särdeles små och tränga.

Det anförda torde vara tillräckligt för att motivera mitt vördsamma förslag: att Riksdagen ville, i underdänig skrifvelse, hos Kongl. Maj:t begära ett tillägg till Kongl. byggnadsstadgan för rikets städer af det innehåll att, derest i äldre stadsdel i något fall sådana särskilda förhållanden inträffade att byggnadsstadgans föreskrifter icke kunde utan verkligt men för den byggande tillämpas, byggnadsnämnden, uppå anmälan derom, kunde tillåtas medgifva

undantag, så framt icke derigenom annans rätt förnärmas, säkerhet för eldfara äfventyras eller skäligt anspråk på prydighet åsidosättes.

Stockholm i Januari 1876.

Ludv. Torpadie.

N:o 51.

Af Herr R. Ehrenborg: Om förhöjning af den i Kongl. Kungörelsen den 2 Maj 1871 för tjänsteresor bestämda ersättning.

Genom Kongl. kungörelsen af den 12 Maj 1871 (Svensk Författningssamling N:o 21) blef den för 5, 6, 7, 8 och 9 klasserna i gällande rese-reglemente för resa med skjuts bestämda ersättning bestämd, med hänsigt till då varande skjutslega, att utgå med 1 R:dr 50 öre för hvarje häst och mil. Då sedermera från år 1874 entreprenadskjutslegan blifvit höjd till 1 krona 60 öre, hvartill kommer 6 öre åkdonslega, men förstbemälda reseersättning oförändrad bibehållits, så förloras på tjänsteresor, der entreprenadskjuts begagnas, 16 öre för hvarje häst och mil. Detta icke rättvisa eller billiga förhållande föranleder mig till den hemställan,

att Riksdagen, så vidt på densamma ankommer, må besluta sådan förhöjning af den i Kongl. kungörelsen den 12 Maj 1871 för tjänsteresor bestämda ersättning, som erfordras till betäckande af det högre belopp, hvartill entreprenadskjutslegan numera uppgår.

Om hänvisning till vederbörligt Utskott anhålles.
Stockholm den 27 Januari 1876.

Rich. Ehrenborg.